

รายงานการประชุม
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
ครั้งที่ 5/2552

วันพุธที่ 15 กรกฎาคม 2552

ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้เข้าประชุม

1. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประธานกรรมการ
นายกรัฐมนตรี
2. นายกรณ์ ชาติกมล รองประธานกรรมการ
รองนายกรัฐมนตรี
3. นายวีระชัย วีระเมธีกุล กรรมการ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
4. นายกรณ์ ชาติกมล กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
5. นางจิตติยา ปิ่นทอง กรรมการ
รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
6. นายชุมพล ศิลปอาชา กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
7. นายสุภชัย โพธิ์สุ กรรมการ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
8. นายโสภณ ชาร์มย์ กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
9. นายสุวิทย์ คุณกิตติ กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
11. นายสมศักดิ์ เลิศบรรณพงษ์ กรรมการ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
12. นายไพฑูรย์ แก้วทอง กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
13. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง กรรมการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
14. นายเกียรติ สิทธีอมร กรรมการ
ประธานผู้แทนการค้าไทย

15.	นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์
ปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
16.	คุณพรทิพย์ จาละ
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
17.	นายดุสิต เขมะศักดิ์ชัย
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนงบประมาณ
แทน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
18.	นายสรสิทธิ์ สุนทรเกษตร
ผู้ช่วยผู้ว่าการ สายกำกับสถาบันการเงิน
แทน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	กรรมการ
19.	นายดุสิต นนทะนาคร
ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
20.	นายสันติ วิชาศักดิ์ดำนนท์
ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
21.	นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์
ประธานสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
22.	นายกงกฤษ หิริญิกิจ
ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	กรรมการ
23.	นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
แทน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการลาประชุม

1.	นายโพธิพงษ์ ลำซำ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ กรท.	ติดภารกิจอื่น
2.	นางพรทิวา นาคาศัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์	ติดราชการ
3.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	ติดราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

ภาครัฐ

1.	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
2.	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
3.	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
4.	นายปณิธาน วัฒนายากร	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
ปฏิบัติหน้าที่โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
5.	นายวีระชัย ถาวรทนต์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
6.	นางสาวสิบลักษณ์ วนวิสุทธิ์	ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
7.	ร้อยโท นพดล พันธุ์กระวี	ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

8. นางพรรณณี จารุสมบัติ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
9. นายชินเวศ สารสาส กรรมการที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจ
10. นายอโศก วงศ์ชะอุ่ม คณะทำงานที่ปรึกษาคณะกรรมการ กรอ. (นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ)

ภาคเอกชน

11. นายพงษ์ศักดิ์ อัสสกุล รองประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
12. นายพยุศักดิ์ชาติสุทธิผล รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
13. นางสาวสิริมาศ วัฒนชะโชติ รองเลขาธิการสมาคมธนาคารไทย
14. นางศิริรัตน์ เด่นวรรณพงษ์ รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
15. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์ รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
16. นางสาวชุติมา วงษ์วิบูลย์สิน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
17. นางสาวกาญจนา ไทยชน ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ กรอ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

18. นายธานินทร์ ณะเฒ่า ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
19. นางสาวลดาวัลย์ คำภา ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
20. นางวนิดา มหากิจ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
21. นางปัทมา เขียววิศิษฐ์กุล ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
22. นางสาวพจณี อรรถโรจน์ภิญโญ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
23. นายสุรชัย คุ่มสิน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
24. – 40. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ผู้ชี้แจงเรื่องรายงานความคืบหน้าการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

1. นายสุรชัย กำพลานนท์วัฒน์ รองกรรมการผู้จัดการ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
2. นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล รักษาการกรรมการและผู้จัดการทั่วไป บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
3. นางสาวบัณฑิตพรใหม่ แก้วสะอาด ผู้อำนวยการสำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ผู้ชี้แจงเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาหน้าตาลทราย ไควตา ก.และ ค.

1. นายประเสริฐ ตปนียางกูร เลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
2. นายรังสิต เขียวราช ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอ้อยและน้ำตาลทราย
3. นายประจวบ ตยาคีพิสุทธิ์ รองประธานกรรมการบริหาร สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องตี๋มไทย
4. นางมลินี ทรัพย์วนิช สมาคมอาหารสำเร็จรูป

ผู้ชี้แจงเรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547 กับธุรกิจพาร์ตเมนต์

5. นายอมรฤทธิ์ เอมะปาน ผู้อำนวยการส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย 3 สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

ผู้ชี้แจงเรื่องการฟ้องร้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกชั้นตอน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 67

6. นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. นายโกศล ใจรังษี รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
8. นายสุคนธ์ เจียสกุล นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ กรมอนามัย

เริ่มประชุมเวลา 9.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 4/2552

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานว่าได้แจ้งเวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 4/2552 วันที่ 27 พฤษภาคม 2552 ให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณารับรองรายงานการประชุม เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2552 โดยขอให้แจ้งการแก้ไขรายงานการประชุม ภายในวันที่ 1 มิถุนายน 2552 คณะกรรมการ กรอ. ได้รับรองรายงานการประชุม โดยมีกรรมการ 3 ท่าน คือ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย นายพนิช วิจิตเศรษฐ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ (แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) และนายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม (แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ขอแก้ไขรายงานการประชุม ดังนี้

- 1.1 ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขอแก้ไขในระเบียบวาระที่ 3.1 และ 3.2 ดังนี้

- (1) ขอแก้ไขข้อความในระเบียบวาระที่ 3.1 หน้า 5 ข้อ 2.4 จาก “ธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงว่าปัจจัยด้านค่าเงินบาท เป็นเพียงผลกระทบในทางจิตวิทยาต่อผู้ส่งออกเท่านั้น ดังเห็นได้จากกรณีค่าเงินวอนของเกาหลีใต้ ลดลงร้อยละ 33 แต่การส่งออกยังคงลดลงร้อยละ 34-35 ในขณะที่เงินบาทของไทยแข็งค่าขึ้นร้อยละ 3 การส่งออกลดลงร้อยละ 24 ทั้งนี้ การกำหนดระดับที่เหมาะสมของค่าเงินบาทในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งยังคงมีข้อจำกัด ซึ่งในอนาคตจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์แบบจำลองบนพื้นฐานของข้อสมมติฐานต่างๆ สำหรับประมาณการผลกระทบของค่าเงินบาทที่มีต่อภาคธุรกิจ เพื่อกำหนดนโยบายเชิงรุกของรัฐบาลต่อไป” เป็น “ธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงว่า ปัจจัยด้านเงินบาท เป็นผลกระทบในทางจิตวิทยาต่อผู้ส่งออกเท่านั้น ปัจจัยสำคัญคือความต้องการของประเทศคู่ค้า ดังเห็นได้จากกรณีของค่าเงินวอนของเกาหลีใต้ที่อ่อนลงประมาณร้อยละ 33 ในช่วงครึ่งหลังของปี 2551 แต่การส่งออกยังคงลดลงมากประมาณร้อยละ 34-35 ในช่วงไตรมาสแรกของปีนี้ (โดยเฉลี่ยคาดว่าผู้ส่งออกจะได้รับคำสั่งซื้อล่วงหน้าประมาณครึ่งปี) ในขณะที่ค่าเงินบาทของไทยอ่อนค่าลงประมาณร้อยละ 3 แต่การส่งออกลดลงน้อยกว่าที่ประมาณร้อยละ 24 ทั้งนี้ การกำหนดระดับที่

เหมาะสมของค่าเงินบาทในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งยังมีข้อจำกัด ธปท. ดูแลไม่ให้ค่าเงินผันผวน และไม่เปลี่ยนแปลงมากเมื่อเทียบกับภูมิภาค ที่สำคัญคือภาคเอกชนควรมีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ ค่าเงินในปัจจุบันไม่สามารถอธิบายได้ด้วยหลักทางเศรษฐศาสตร์เพียงอย่างเดียว ยังมีปัจจัยด้านจิตวิทยาเกี่ยวข้องด้วย

- (2) ขอแก้ไขข้อความในระเบียบวาระที่ 3.2 หน้า 6-7 ข้อ 6.1 จาก “ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ชี้แจงถึงกรณีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ยังไม่ลดลงนั้น มีสาเหตุจากธนาคารพาณิชย์ประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของการปล่อยสินเชื่อยังมีความเสี่ยงสูงประกอบกับธนาคารพาณิชย์จำเป็นต้องกันเงินสำรองเพิ่มขึ้นทำให้เกิดต้นทุน (Risk premium) เพิ่มขึ้น ซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าวธนาคารแห่งประเทศไทยได้ร่วมหารือกับธนาคารพาณิชย์ถึงความเป็นไปได้ในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงเพื่อช่วยลดต้นทุนของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม การกระตุ้นการลงทุนโดยการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ให้มากขึ้น น่าจะเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากกว่าการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้” เป็น “ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ชี้แจงถึงกรณีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ยังไม่ลดลงนั้น มีสาเหตุจากธนาคารพาณิชย์ประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของการปล่อยสินเชื่อยังมีความเสี่ยงสูง ทำให้เกิดต้นทุน (Risk premium) เพิ่มขึ้น ซึ่งก่อนหน้านี้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ร่วมหารือกับธนาคารพาณิชย์ถึงความเป็นไปได้ในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงเพื่อช่วยลดต้นทุนของผู้ประกอบการ ปัจจุบันธนาคารพาณิชย์ได้ทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ให้มากขึ้น น่าจะเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากกว่าการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และธนาคารแห่งประเทศไทยยังหารือต่อเนื่องกับธนาคารพาณิชย์อยู่”

1.2 นายพนิต วิจิตเศรษฐ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศ (แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) ขอแก้ไขในระเบียบวาระที่ 3.4 ดังนี้

- (1) ขอแก้ไขข้อความในหน้า 9 ข้อ 3.1 จาก “...นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเพื่อบำบัดฟื้นฟูสุขภาพ” เป็น “...ผู้ที่เดินทางเข้าประเทศเพื่อใช้บริการทางการแพทย์ นักเรียน นักศึกษา และนักธุรกิจ”
- (2) ขอแก้ไขมติที่ประชุมในหน้า 10 ข้อ 4.2 จาก “มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศและสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พิจารณาทบทวนมาตรการการลดหย่อนค่าธรรมเนียมวีซ่าทั้งระบบ” เป็น “มอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พิจารณาความเป็นไปได้ในการขยายระยะเวลาการยกเว้นค่าธรรมเนียมการตรวจลงตราออกไปอีก หลังพ้นกำหนด 3 เดือน ในวันที่ 4 มิถุนายน 2552 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2552 โดยขอให้พิจารณาแบบองค์รวมทั้งระบบ รวมไปถึงระยะเวลาที่อนุญาตให้พำนักในประเทศไทย ให้ครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เช่น ผู้เข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ นักศึกษาต่างชาติในไทย และนักธุรกิจ เป็นต้น”

1.3 นายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม (แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ขอแก้ไขมติที่ประชุมในระเบียบวาระที่ 5 หน้า 14

จาก “มอบหมายกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพหรือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข เพื่อหาข้อยุติในแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนตามประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใน 1 เดือน และให้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป” เป็น “มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมทบทวนประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2551 เรื่อง โรงงานที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง และให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพหรือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสาธารณสุข เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในรายละเอียด เพื่อปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 67 ภายใน 1 เดือน และให้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจต่อไป”

ฝ่ายเลขานุการ ได้ปรับแก้ข้อความเรียบร้อยแล้ว

2. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2552 ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 4/2552 ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ทั้งนี้ ให้ สศช. เร่งรัดการสำรวจศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งทบทวนโครงการพัฒนาตามแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
3. **มติที่ประชุม**
รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ 4/2552 วันที่ 27 พฤษภาคม 2552 โดยไม่มีข้อแก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.1 การแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการ กรอ. เพิ่มเติม

1. ฝ่ายเลขานุการแจ้งมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2552 รับทราบการแต่งตั้งนายเกียรติสิทธิ์อมร ประธานผู้แทนการค้าไทย เป็นกรรมการในคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เพิ่มเติม เพื่อให้การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านการค้า การลงทุน ของภาคเอกชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. **มติที่ประชุม**
รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3.2 ความคืบหน้าการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs)

1. กระทรวงการคลัง รายงานความคืบหน้าการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ดังนี้
 - 1.1 ภาพรวมการอนุมัติสินเชื่อและค้ำประกันสินเชื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ในช่วง 5 เดือนที่ผ่านมา (เดือนมกราคม – พฤษภาคม 2552) มีการปล่อยสินเชื่อรวมร้อยละ 25 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ในปี 2552 จำนวน 92,000 ล้านบาท

โดยในส่วนของธนาคารพาณิชย์ มีการปล่อยสินเชื่อร้อยละ 36 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ 62,000 ล้านบาท และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) มีการค้าประกันสินเชื่อ ณ วันที่ 10 กรกฎาคม 2552 จำนวน 262 ราย มียอดอนุมัติ 1,156.62 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.85 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ในปี 2552 จำนวน 30,000 ล้านบาท

1.2 สำหรับในส่วนของมาตรการการส่งเสริมสภาพคล่องวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย 5 โครงการ/มาตรการ ได้แก่ (1) โครงการ Portfolio Guarantee Scheme (2) โครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาภายในประเทศ (3) มาตรการสินเชื่อเพื่อชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (4) มาตรการสินเชื่อชะลอการเลิกจ้างงาน และ (5) การขยายบริการรับประกันการส่งออกโดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ซึ่งผู้ประกอบการ SMEs ยังมีความต้องการสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) มากขึ้น ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ชะลอการปล่อยสินเชื่อ

1.3 ปัญหาการดำเนินงานของ ธพว. ในการให้สินเชื่อ SME Power เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้ประกอบการยังขาดหลักทรัพย์ บุคคล/นิติบุคคลอื่นมาค้ำประกันหรือใช้การค้ำประกันไขว้ผู้กู้ ผู้ประกอบการรายเล็กมักไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการที่ต้องการลงทุนเพื่อปรับปรุงกิจการไม่สามารถเข้าโครงการได้ ผู้ประกอบการเข้าใจผิดว่ารัฐให้ความช่วยเหลือ โดยไม่ต้องมีการวิเคราะห์สินเชื่อและไม่ต้องใช้หลักประกัน และการรับรองของบางสมาคมจำกัดเฉพาะสมาชิกเท่านั้น สำหรับสินเชื่อชะลอการเลิกจ้างงาน มีปัญหาในส่วนที่วงเงินสูงสุดไม่เกิน 50 ล้านบาท ไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า และปัญหาความเข้าใจของผู้ประกอบการเรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อ เป็นต้น

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

2.1 วิกฤตการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวค่อนข้างรุนแรง แต่การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวยังช้า ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการได้รับการพิจารณาอนุมัติวงเงินกู้ (ไม่เกิน 5 ล้านบาท) เพียง 124 ราย จากจำนวนผู้ยื่นกู้ทั้งหมด 763 ราย ซึ่งเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2552 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) ได้เชิญผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมาร่วมประชุมเพื่อหารือ โดยพบว่ามีปัญหาอุปสรรคสำคัญ 3 ประการ ที่ทำให้การพิจารณาอนุมัติล่าช้า คือ (1) คณะรัฐมนตรีวันที่ 28 เมษายน 2552 มีมติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์/เงื่อนไขการปล่อยสินเชื่อว่า จะต้องพิจารณาด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ทำให้ ธพว. ต้องพิจารณาตามระเบียบของธนาคารอย่างเคร่งครัด (2) ธพว. มีความเข้าใจว่าจะต้องรับความเสี่ยงจากวงเงินกู้ทั้งหมด (3) ระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นคำขอรับสินเชื่อมีระยะเวลาที่สั้นเกินไป โดยตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 28 เมษายน 2552 กำหนดให้ผู้ประกอบการยื่นคำขอได้ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2552 จึงควรขยายระยะเวลาออกไปอีก 1 ปี จนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2553

2.2 ประเด็นเรื่องความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม ควรพิจารณานบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ จะต้องเป็นธุรกิจที่ไม่มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) มีข้อมูลให้สามารถตรวจสอบผลการประกอบการได้ และได้รับอนุมัติเงินกู้ภายใต้หลักเกณฑ์ใน

เวลาที่รวดเร็ว เป็นต้น ส่วนการแก้ไขปัญหาค่าความเสี่ยงของสถาบันการเงิน ควรแยกบัญชีตามนโยบายรัฐบาล (Public Service Account: PSA) ออกจากการดำเนินงานปกติ ซึ่งรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดความเสียหายและเพิ่มทุนให้เพียงพอสำหรับการปล่อยกู้ ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อที่ชัดเจน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์สำหรับผู้ประกอบการรายเล็กที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ผู้ค้าประกันที่เป็น NPL และผู้ประกอบการที่เป็น NPL ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤต โดยอาจใช้ระยะเวลาย้อนหลัง 2 ปี เป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ เพื่อให้การช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาลถึงมือผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างแท้จริง

- 2.3 กระทรวงการคลังได้ยกวางระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้เงินอุดหนุนธุรกรรมตามนโยบายพิเศษของรัฐบาลของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ พ.ศ. ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งหากดำเนินการแล้วเสร็จจะสามารถช่วยผ่อนปรนหลักเกณฑ์ในการปล่อยสินเชื่อและมีความสะดวกในการเบิกจ่ายมากขึ้น นอกจากนี้ ในการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ภาครัฐได้ชดเชยอัตราส่วนต่างของดอกเบี้ยให้กับผู้ประกอบการร้อยละ 2 ซึ่งเป็นการรับความเสี่ยงของภาครัฐอยู่แล้วด้วย
- 2.4 บทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ มีไว้เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำธุรกิจแข่งกับธนาคารพาณิชย์ ดังนั้น ธพว. ควรมีการพิจารณาบทบาทการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย เพื่อให้บริการทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ SMEs เป็นการเฉพาะ ด้วยเงื่อนไขพิเศษที่แตกต่างจากการดำเนินธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้หลักการบริหารจัดการที่เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้เพื่อลดภาระงบประมาณของรัฐ และมีความโปร่งใสและเป็นธรรม มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจในการอนุมัติสินเชื่อในระดับภาคและสาขามากขึ้น มีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติสินเชื่ออย่างรวดเร็วเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอกับปริมาณการให้บริการในระดับสาขา เพื่อรองรับกลุ่มลูกค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ ปัจจุบันการดำเนินงานของ ธพว. ยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้ทุกพื้นที่ จึงควรส่งเสริมให้ธนาคารออมสินเข้ามามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการตามนโยบายของรัฐบาลด้วย
- 2.5 สำหรับโครงการ Portfolio Guarantee Scheme ซึ่ง บสย. เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราเดียวที่ร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ประกอบการ SMEs ประสงค์จะให้รัฐบาลช่วยบรรเทาภาระต้นทุนของผู้ประกอบการ ด้วยการลดค่าธรรมเนียมในการค้าประกันลง นอกจากนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ควรกำหนดระยะเวลาการพิจารณาสินเชื่อ การอนุมัติ และเบิกจ่ายให้ชัดเจน อาทิ บสย. ซึ่งปัจจุบันใช้ระยะเวลาการอนุมัติสินเชื่อไม่เกิน 3 วัน นับจากวันที่ได้รับเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว

3. มติที่ประชุม

- 3.1 รับทราบรายงานความคืบหน้าการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของกระทรวงการคลัง และยืนยันมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 28 เมษายน 2552 ในการดำเนินโครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาภายในประเทศ โดยให้จำแนกให้ชัดเจนระหว่างผู้ประกอบการที่มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มาก่อน และผู้ประกอบการที่ได้รับ

- ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาภายในประเทศ ส่วนผู้ประกอบการที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจจะไม่รับประกันการให้ความช่วยเหลือในโครงการนี้
- 3.2 ให้ขยายระยะเวลาการยื่นคำขอกู้ภายใต้โครงการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาภายในประเทศ ออกไปอีก 1 ปี จากวันที่ 31 กรกฎาคม 2552 ไปจนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2553
 - 3.3 ให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พิจารณาเร่งรัดการอนุมัติและปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ยังเหลืออยู่อีก 639 ราย
 - 3.4 ให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์และกระบวนการปล่อยสินเชื่อ ตลอดจนข้อจำกัดด้านบุคลากรของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น และเกิดความสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่าย
 - 3.5 ให้กระทรวงการคลังพิจารณาการปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมค่าประกันการให้บริการสินเชื่อของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่เหมาะสม สำหรับโครงการ Portfolio Guarantee Scheme ให้ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในปัจจุบัน เพื่อช่วยลดภาระด้านการเงินให้กับผู้ประกอบการ SMEs

ระเบียบวาระที่ 3.3 ความคืบหน้าการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ

1. ฝ่ายเลขานุการรายงานความคืบหน้าการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 3 มิถุนายน 2552 และมติคณะกรรมการ กรท. วันที่ 27 พฤษภาคม 2552 ดังนี้
 - 1.1 วันที่ 25 มิถุนายน 2552 สศช. ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวรวม 8 หน่วยงาน เพื่อหารือเกณฑ์ในการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ ซึ่งที่ประชุมได้คัดเลือกคลัสเตอร์ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในเบื้องต้น เพื่อศึกษารายละเอียดเชิงลึก 7 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา (2) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (3) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ (4) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง (5) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast (6) กลุ่มท่องเที่ยวมหัศจรรย์สองสมุทร และ (7) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach
 - 1.2 การดำเนินงานในระยะต่อไป สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะศึกษารายละเอียดสถานภาพของแหล่งท่องเที่ยว การกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือก และการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรายคลัสเตอร์ เพื่อยกเว้นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ หลังจากนั้นจะสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาการท่องเที่ยว การสำรวจศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในระดับพื้นที่ และจัดทำรายงานแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ เพื่อเสนอคณะกรรมการ กรท. พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มีหลายพื้นที่ได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2553 – 2555 ในสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก จึงควรพิจารณาแนวทางการพัฒนาให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ด้วย อย่างไรก็ตาม แผนกลยุทธ์การตลาดและสินค้าในปี 2553 – 2554 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมค่อนข้างน้อย
- 2.2 ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ยังขาดความเข้าใจเรื่องแนวคิดหรือหลักการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง นอกจากนี้ บทบาทขององค์การมหาชนในปัจจุบัน คือ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) ยังไม่สามารถดำเนินการพัฒนาในเขตพื้นที่พิเศษได้ตามแผนมากนัก เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากนโยบายและหน่วยงานปฏิบัติในระดับพื้นที่ ดังนั้น จึงควรมีการทบทวนบทบาทของหน่วยงานและปรับปรุงแก้กฎหมายการพัฒนาพื้นที่พิเศษอย่างจริงจัง รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาให้ชัดเจนสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล
- 2.3 นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น มิใช่เป็นเพียงการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานในท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางพื้นที่ที่มีความพิเศษควรให้อำนาจบริหารจัดการเป็นการเฉพาะในระดับหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะของ อพท. ในลักษณะเครือข่ายหรือกลุ่มพื้นที่ และรูปแบบการจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ที่มีที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) เป็นประธาน ซึ่งทำงานกับ สศช. และอยู่ระหว่างการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่อย่างเป็นระบบทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และประเด็นข้อกฎหมาย เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับลักษณะพิเศษของพื้นที่นั้นๆ อาทิ พื้นที่การค้าชายแดนอำเภอแม่สอด อำเภอเชียงแสน จังหวัดมุกดาหาร และพื้นที่ท่องเที่ยวเกาะสมุย หัวหิน ภูเก็ต หาดใหญ่ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานในระยะต่อไปควรคำนึงถึงศักยภาพของพื้นที่ ความพร้อมของ อพท. และการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชนในพื้นที่ด้วย
- 2.4 ในหลายประเทศแถบยุโรป เช่น ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ การท่องเที่ยวจะไม่ขึ้นกับฤดูกาล เนื่องจากสามารถจัดกิจกรรมการประชุมได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี จึงไม่มีความจำเป็นต้องลดราคาค่าที่พักหรือรถฤดูกาลท่องเที่ยว ในขณะที่ประเทศไทยซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานสหประชาชาติในภูมิภาค มีความพร้อมของเส้นทางการบิน มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยตลอดฤดูกาล จึงควรอาศัยโอกาสและความพร้อมเหล่านี้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ททท. และ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) (สสปน.) เร่งรัดจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมตลาดการประชุมสัมมนาเพิ่มมากขึ้น
- 2.5 ควรเพิ่มพื้นที่ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ให้ครอบคลุมถึงแหล่งท่องเที่ยวในคริสต์ศตวรรษที่ 21 กลุ่มแม่น้ำโขงและพื้นที่ชายแดนด้วย เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นของแหล่งวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

3. มติที่ประชุม

รับทราบความก้าวหน้าและมอบหมายสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรับความเห็นของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ 4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำตาลทราย โคเวตา ก. และ โคเวตา ค.

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) เสนอที่ประชุมพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำตาลทราย โคเวตา ก. และ โคเวตา ค. ดังนี้

1.1 ประเด็นราคาน้ำตาลทราย โคเวตา ก. (ใช้ในประเทศ) มี 3 เรื่อง ได้แก่ (1) ขอให้รัฐบาลพิจารณาลดอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ตามปริมาณน้ำตาลทราย โคเวตา ก. ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2551 จากอัตรากิโลกรัมละ 5 บาท เป็น 2-3 บาท และให้เจรจาขอขยายเวลาการชำระหนี้กองทุนฯ กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ออกไปอีกระยะเวลาหนึ่ง (2) ขอให้รัฐบาลพิจารณาปรับลดราคาน้ำตาลทรายโคเวตา ก. ลงทั้งระบบ (เฉพาะราคาที่ปรับขึ้นกิโลกรัมละ 5 บาท) โดยไม่ให้มีผลกระทบต่อราคาน้ำตาลทราย ซึ่งเป็นส่วนแบ่งผลประโยชน์ของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยและโรงงานน้ำตาลทราย เมื่อกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้นำเงินอุดหนุนจากการปรับราคา น้ำตาลทรายไปชำระหนี้ ธกส. ครบถ้วนแล้ว และ (3) ขอให้ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และกลุ่มผู้บริโภคภาคครัวเรือน เข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้และพิจารณา รวมทั้งนำเสนอข้อมูลและผลกระทบในด้านต่างๆ ต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (คอน.) ในกรณีที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการปรับราคาน้ำตาลทรายในแต่ละครั้ง

1.2 ประเด็นกฎระเบียบเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิซื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. (สำหรับผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก) โดยขอให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) พิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการใช้สิทธิซื้อน้ำตาลทรายโคเวตา ค. เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก อาทิ (1) ผู้ผลิตอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการส่งออก ขอให้พิจารณากำหนดให้การยื่นคำขอรับสิทธิซื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. ได้ปีละ 2 ครั้ง จากที่ปัจจุบันสามารถยื่นคำขอรับสิทธิฯ ได้ปีละ 1 ครั้ง (2) ขอให้พิจารณาใช้สูตรมาตรฐานกลางของสินค้าบางชนิดที่สามารถกำหนดสูตรมาตรฐานกลางได้ ในการตรวจวิเคราะห์สูตรอาหารสำเร็จรูป ได้แก่ ผักและผลไม้อบแห้ง สับปะรดกระป๋อง เงาะกระป๋อง ลำไยกระป๋อง และลิ้นจี่กระป๋อง และ (3) ขอให้ผู้ได้รับสิทธิซื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. สามารถขนย้ายน้ำตาลทรายในแต่ละเดือนได้มากหรือน้อยกว่าโคเวตา ที่ได้รับการอนุมัติในแต่ละเดือน เนื่องจากฤดูกาลของผลไม้ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตไม่แน่นอน เป็นต้น

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2551 ให้มีการขึ้นราคาน้ำตาลทราย โคเวตา ก. กิโลกรัมละ 5 บาท เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งขณะนั้น

เป็นหนี้ ธกส. ประมาณ 24, 833.2 ล้านบาท และถ้าคงราคานี้ไว้อีกปีครึ่งก็จะสามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมด หลังจากนั้นค่อยปรับลดราคาจะดีกว่า ทั้งนี้ การพิจารณาปรับลดราคาน้ำตาลทราย โคเวตา ก. ลงตามที่ภาคเอกชนเสนอจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบเพราะจะส่งผลกระทบต่อภาคส่วนอื่นๆ รวมทั้งเกษตรกรชาวไร่อ้อยด้วย และจะทำให้กองทุนฯ ชำระหนี้ช้าไปอีกหลายปี ทำให้รัฐบาลปรับโครงสร้างอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบไม่ได้ ซึ่งหลังการชำระหนี้ ธกส. ทั้งหมด รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับลดราคาน้ำตาลทรายโคเวตา ก. ลงทั้งระบบอยู่แล้ว

- 2.2 ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ทุกอุตสาหกรรมล้วนได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลก รวมทั้งอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบ ซึ่งหากมีข้อมูลชัดเจนที่แสดงว่าอุตสาหกรรมใดได้รับผลกระทบจากการขึ้นราคาน้ำตาลทราย โคเวตา ก. รัฐบาลจะพิจารณาแนวทางช่วยเหลืออื่น สำหรับวิธีการพิจารณาอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ ควรมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุน ราคาขาย ยอดขาย ตั้งแต่เมษายน 2551 ถึงตุลาคม 2551 ซึ่งผลการศึกษาอาจพบว่าผลกระทบเกิดจากสาเหตุอื่น อาทิ การไม่สามารถขึ้นราคาขายสินค้าได้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจหรือการควบคุมราคาของกระทรวงพาณิชย์ ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถส่งต่อภาระต้นทุนให้ผู้บริโภคได้
- 2.3 ปัญหาเรื่องอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นปัญหาเรื้อรังมานาน ราคาอ้อยและน้ำตาลทรายไม่ขึ้นไปตามกลไกตลาด นอกจากนี้ปัจจุบันอ้อยสามารถนำมาผลิตเอทานอลได้ จึงควรมีการปรับโครงสร้างของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายใหม่ทั้งระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และลดการบิดเบือนกลไกตลาด ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้ผลิตรายใหญ่แต่ราคาขายปลีกภายในประเทศแตกต่างจากประเทศเพื่อนบ้านน้อยมาก
- 2.4 ในเรื่องการขอใช้สิทธิชื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. สำหรับผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก ปัจจุบัน ผู้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกบางรายที่ไม่ได้เป็นผู้ส่งออกด้วยตนเองแต่ส่งออกผ่านคนกลาง อาทิ ผู้ผลิตสับปะรดกระป๋อง เป็นต้น จะมีปัญหาในการขอใช้สิทธิในการชื้อน้ำตาลทรายโคเวตา ค. ซึ่งขณะนี้ สอน. อยู่ในระหว่างการแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้ากลุ่มนี้สามารถใช้สิทธิในการชื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. ได้ นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบอื่นๆ สำหรับการชื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. ให้มีความคล่องตัวมากขึ้น สำหรับเรื่องการให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบนั้นๆ เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

3. มติที่ประชุม

- 3.1 มอบหมายสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับผิดชอบวิเคราะห์ข้อมูลให้ชัดเจนในเรื่องต้นทุนที่แท้จริง ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่างๆ และแนวทางเลือกเพิ่มเติม โดยให้หารือกับคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน และขอให้คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน และสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายให้ข้อมูลที่ถูกต้อง
- 3.2 เห็นชอบกับข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน ในเรื่องกฎระเบียบเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิชื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. และมอบหมายคณะกรรมการอ้อยและ

น้ำตาลทราย รับประทานปรับปรุงภาวะเปียบเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิซื้อน้ำตาลทราย โคเวตา ค. (สำหรับผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก) เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้ผลิตเพื่อการส่งออกที่ใช้น้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบ โดยให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาวะเปียบนั้นๆ ประกอบการพิจารณา

ระเบียบวาระที่ 4.2 การบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547 กับธุรกิจอพาร์ทเมนต์

1. ข้อเสนอของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) เสนอต่อคณะกรรมการ กรอ. พิจารณา 2 ประเด็น คือ

- 1.1 ให้ความเห็นชอบให้มีการเร่งรัดการจัดระเบียบผู้ประกอบการโรงแรม และบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัด เพื่อสร้างความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการที่ดำเนินการถูกต้อง ตามมาตรการเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการฟื้นตัว
- 1.2 ไม่ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ สนับสนุนด้านการขายและการประชาสัมพันธ์ ธุรกิจอพาร์ทเมนต์ ที่ผิดพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547 ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 การประกาศใช้พระราชบัญญัติธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกำหนดประเภทและจัดระเบียบธุรกิจโรงแรม โดยกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ 1 ปี คือ ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2551 ถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2552 เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ใช้อาคารเก่าหรือดำเนินธุรกิจอพาร์ทเมนต์ที่มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรม มายื่นขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ
- 2.2 ปัจจุบันมีผู้ประกอบการประมาณ 200 แห่ง จากทั้งหมดที่มีอยู่ประมาณกว่า 3,000 แห่ง มายื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมาผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีเจตนาหลีกเลี่ยงกฎหมาย ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีค่อนข้างสูง ส่งผลต่อต้นทุนที่สูงขึ้น รวมทั้งมีภาวะเปียบ ข้อบังคับสำหรับธุรกิจโรงแรมค่อนข้างมาก
- 2.3 ขั้นตอนการพิจารณาการขอใบอนุญาตค่อนข้างจะล่าช้าและผู้ประกอบการมักจะไม่ได้รับใบอนุญาต เนื่องจากเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับและไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เช่น กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เป็นต้น
- 2.4 ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาทบทวนกฎหมาย และขั้นตอนการพิจารณาการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้มีความคล่องตัว และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 อาทิ การลดสัดส่วนลานจอดรถต่อจำนวนห้องพักของโรงแรมให้น้อยลง เนื่องจากส่วนใหญ่มีการใช้บริการขนส่งสาธารณะมากขึ้น เป็นต้น รวมทั้งควรขยายระยะเวลาการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การ

ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551 ออกไปอีก 1 ปี เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้แล้วเสร็จ

- 2.5 ขณะนี้ กระทรวงมหาดไทยได้เร่งออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม โดยขั้นตอนการพิจารณาประกอบด้วยการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาต การตรวจสอบอาคารและสถานที่ตั้ง ซึ่งการพิจารณาต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ รวมถึงภาพลักษณ์ของประเทศ และถูกต้องตามหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ผังเมือง ความปลอดภัย และการสาธารณสุข อย่างไรก็ตาม จะได้สั่งการให้อธิบดีกรมการปกครองและผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนตามกฎหมาย เร่งรัดกระบวนการพิจารณาให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น
- 2.6 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้ข้าราชการสามารถเบิกค่าเช่าที่พักตามอัตราค่าเช่าที่พักเหมาจ่าย ทำให้ข้าราชการส่วนใหญ่พักตามอพาร์ทเมนต์ต่างๆ เนื่องจากมีราคาค่าห้องพักรต่ำกว่าโรงแรม ซึ่งอพาร์ทเมนต์บางแห่งยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม จึงเป็นการสนับสนุนธุรกิจที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

3. มติที่ประชุม

- 3.1 มอบหมายกระทรวงมหาดไทยเร่งตรวจสอบ และดำเนินการตามกฎหมายกับสถานที่พักที่ประกอบธุรกิจขัดต่อพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547 รวมทั้งให้เร่งรัดการออกใบอนุญาตสำหรับผู้มาขึ้นขอใบอนุญาตตามประกาศกฎกระทรวงกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.2551 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ขอให้สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดส่งข้อมูลของผู้ประกอบการที่ให้บริการแบบธุรกิจโรงแรมโดยไม่มีใบอนุญาตให้กระทรวงมหาดไทย เพื่อจะได้เร่งดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
- 3.2 ขอความร่วมมือให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่อนุญาตให้ข้าราชการและบุคลากรของรัฐเดินทางไปราชการ หรือการจัดประชุมสัมมนาของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้พักแรมในสถานที่พักที่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547 รวมทั้งไม่สนับสนุนด้านการขายและการประชาสัมพันธ์ธุรกิจอพาร์ทเมนต์ที่ประกอบธุรกิจผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547

ระเบียบวาระที่ 4.3 การฟ้องร้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายทุกขั้นตอนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 67

1. ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน

คณะกรรมการ กกร. เสนอที่ประชุมพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหากรณีหน่วยงานรัฐถูกฟ้องคดี เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรา 67 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ใน 3 ประเด็น คือ

- 1.1 มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดำเนินการชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงต่อศาลและผู้เกี่ยวข้องอย่างเร่งด่วนและเป็นเอกภาพ
- 1.2 ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาออกใบอนุญาตหรืออนุญาตให้ผู้ประกอบการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมได้ต่อไปโดยไม่หยุดชะงัก โดยผู้ประกอบการพร้อมที่จะปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐจะมีการกำหนดขึ้น
- 1.3 ออกกฎหมายหรือกำหนดมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นโดยเร็ว เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้อย่างครบถ้วนถูกต้อง โดยผู้ประกอบการพร้อมให้ความร่วมมือและสนับสนุนด้านข้อมูลอย่างเต็มที่ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ที่จะมีการกำหนดขึ้น

2. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.1 การฟ้องร้องของเครือข่ายประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือร่วมกับชาวชุมชนจังหวัดระยอง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน และสมาคมสมาชิชาองค์กรด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากจะกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนแล้ว ยังอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้านการลงทุน การสร้างรายได้ การส่งออก และการจ้างงาน นอกจากนี้ ยังอาจส่งผลกระทบต่อสังคมเนื่องจากทำให้รัฐสูญเสียโอกาสจากการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริหารจัดการสังคมและชุมชน รวมทั้งอาจทำให้โครงการลดมลพิษไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
- 2.2 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะฝ่ายเลขานุการฯ ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้เตรียมการกรณีถูกฟ้องร้องโดยได้จัดให้มีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสำนักงานอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการแถลงและชี้แจงต่อศาลเพื่อให้คำชี้แจงของ 8 หน่วยงานสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกัน
- 2.3 ขั้นตอนการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ได้มีการพิจารณาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสุขอนามัยด้วย รวมทั้งยังได้กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ก่อนดำเนินโครงการอยู่แล้ว ดังนั้นโครงการที่ผ่านความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้วจึงเป็นโครงการที่ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย
- 2.4 ส่วนกรณีการออกใบอนุญาตประกอบการหลังจากวันที่ 24 สิงหาคม 2550 หากศาลยังไม่มีคำวินิจฉัยสั่งคุ้มครองหรือให้เพิกถอนหรือระงับใช้ใบอนุญาตโครงการ ผู้ประกอบการยังคงสามารถดำเนินการต่อไปได้
- 2.5 การดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 67 วรรคสองที่ให้ม็อบการอิสระให้ความเห็นประกอบก่อนดำเนินโครงการที่อาจมีผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ขณะนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการยกย่องระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการขององค์การอิสระในการให้ความเห็นชอบต่อโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงเพื่อใช้ไปพลางก่อนระหว่างที่รอสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาหาแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนกรณีที่องค์การอิสระยังตั้งไม่แล้วเสร็จ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2552 นอกจากนี้ ขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ระหว่างพิจารณาร่าง พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงความเป็นไป

ได้ในการเพิ่มประเด็นที่ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญฯ 2550 โดยเฉพาะมาตรา 67 ให้มีความชัดเจนด้วย

3. มติที่ประชุม

- 3.1 รับทราบแนวทางที่หน่วยงานกำลังดำเนินการอยู่ และในการเตรียมข้อมูลชี้แจงต่อศาลกรณีที่หน่วยงานของรัฐถูกฟ้องว่ากระทำการให้ความเห็นชอบหรืออนุญาตรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและออกใบอนุญาตประกอบการไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน วิธีการ ที่กฎหมายกำหนดไว้ และในทางปฏิบัติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชุมหรือกันอย่างรอบคอบให้เกิดความเป็นเอกภาพ
- 3.2 โครงการที่ผ่านความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบการไปแล้วให้ดำเนินการตามขั้นตอนปกติต่อไปได้ เนื่องจากถือว่าเป็นโครงการที่ได้ผ่านการพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว
- 3.3 สำหรับโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการของหน่วยงานนั้น ให้หน่วยงานสามารถพิจารณาออกใบอนุญาต หรืออนุญาตให้ผู้ประกอบการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่อไปได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน กระบวนการ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐกำหนดขึ้นอย่างเคร่งครัด

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ

1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการส่งออก

- 1.1 คณะกรรมการ กกร. ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาปัญหาเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการส่งออกใน 2 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาด้านอัตราแลกเปลี่ยน และปัญหาด้านสภาพคล่อง โดยเสนอให้แต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อร่วมหารือวิธีการแก้ไขปัญหาด้านสภาพคล่องของผู้ประกอบการส่งออก และเร่งรัดกระบวนการทำงานของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 1.2.1 ขณะนี้ผู้ประกอบการส่งออกประสบปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญ 2 เรื่อง ได้แก่ (1) ด้านอัตราแลกเปลี่ยน ที่ค่าเงินบาทแข็งค่ากว่าเงินตราของประเทศคู่ค้าและคู่แข่ง และ (2) ด้านสภาพคล่อง ที่ประสบปัญหาจากการที่ประเทศคู่ค้าไม่เปิด Letter of Credit (L/C) ในการสั่งซื้อสินค้า แต่ใช้วิธีออกใบสั่งซื้อ (Purchase Order: PO) แทนทำให้ผู้ประกอบการส่งออกเกิดความไม่มั่นใจว่าจะได้รับชำระค่าสินค้า นอกจากนั้น ประเทศคู่ค้ายังขอขยายเวลาการชำระเงินออกไปเป็น 30-90 วัน ทำให้ผู้ส่งออกประสบปัญหาสภาพคล่องและมีความเสี่ยงในการทำธุรกิจสูง
- 1.2.2 รัฐบาลได้มีการพิจารณาเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อคราวประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งที่ผ่านมา โดยได้มอบให้กระทรวงการคลังหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทย โดยได้ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดูแลเรื่องนี้เป็นพิเศษ

- 1.2.3 สำหรับประเด็นเรื่องการประกันความเสี่ยงให้กับผู้ส่งออก ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทยได้มีโครงการประกันความเสี่ยงให้กับผู้ส่งออกอยู่แล้ว แต่ติดปัญหาเพียงเรื่องการเพิ่มทุนเท่านั้น ขณะนี้รัฐบาลได้พิจารณาวงเงินเพิ่มทุนให้แล้วภายใต้โครงการแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ ระยะที่ 2 ซึ่งจะได้เร่งรัดให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยเร็ว

1.3 มติที่ประชุม

มอบหมายให้กระทรวงการคลัง ไปจัดตั้งคณะทำงานตามข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน เพื่อหาหรือวิธีการแก้ไขปัญหาด้านสภาพคล่องของผู้ประกอบการส่งออก และเร่งรัดกระบวนการทำงานของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

เลิกประชุมเวลา 12.10 น.

(นายอานันท์ เต็มพิจยาไพสิฐ)
รองเลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ผู้จตุรายนงานการประชุม

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม